

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De remedijs co[n]tra vana[m] gl[or]ia[m] Sermo XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

R assimilat cepe in latenti. Sic em cepa v' ce/ pe m'la habet corticu inuoluta: z vno regni ne sublato mox aliud reperit in p'mpro. sic van na glia p' omia Si em in vno ope bono fuerit repulsa mox alia aggredit' via. Sic pulcre on dit Lassian' rj. de insticu. monach. dices Lon tra cenodorie spm' subtile z m'ltiforme nobis certame e. q' tanto p'nciosior est ad confiteuz q'nto obscurior ad cauendu. qz cu' pro clariode corpali pulsauerit mentē. z fuerit respurōntis scuto repulsus. rursus p'iori habitu/ p'sonaqz mutato. sub v'ruū specie victorē pugillare p're rat. ex oi' p'ecurē: z in habitu. in forma. in i' cessu. in voce. in ope. in lectiōe. in iusticia. i' vi/ gilij. in ieiunij. in orōne. in taciturnitate. in obediēcia. in humilitate conat'. Nam cut sub specie obscurore vestis ac nitide. cenodoria nō potuit gnāre. pro squalida z inculca conat' in/ fere. que scie z locutionis ornatu nequirit ex tollere. grauitate taciturnitatis elidit. si ieiun' nec gloria vanitatis pulsaf. si illud corēnende glorie causa obreperit/ eodē vicio clariōis ob/ rundit. ne vane glorie obragione maculet. ozo nos p'oliticus sub fratrum vitat celebrare con spectu. z q' eas latente exerceat aculeos non effugiet vanitatis. Et sequit'. Seniores natu/ ram huius morbi in modum cepe pulere de/ scribit. que vno decorata regmine alio rursus inuenitur induca. corticu qz reperitur obre ca quoriens fuerit expoliata. Hec ibi. Parec igitur quomodo aprissime vana gloria assimi larur cepe in latenti. Hec de similitudinibz bus vaniglorij siue vane glorie. Si ergo: si pro quia: tanta est malicia vane glorie. et tancum timenda in omni ope bono et malo/ necesse ha bemus implorare diuinū auxiliū vt opera nō fra cum tanta discretione facimus vt nō hic gloriā mundi sed eternā per ea capiamus Amen

Habitu	Lactitate
Forma	Serio
Incellu	Risu
Voce	Patiēcia
Opere	Correccione
Lectione	Consilio
Justicia	Elemosyna
Vigilij	Pauper peccatione
Ieiunij	Misse celebratiōe
Orōne	Miseror' cōpassiōe
Locutiōe	Fidei defēsiōe zc.
Taciturnitate	Obediēcia
Humilitate	

Ecce si de oibus illis: z m'ltis alijs que entu/ merari p'nt. z bona intentione fieri possunt. est vana gloria timenda et vitanda. quid tunc di/ cendum est de malis multis z peccatis: etiam horrendis. de quibus quidam excecari vanam gloriā querunt. quis hec dinumerare pote/ rit nisi omnia quibus homo deum offenderec in mediū p'ducere possit zc.

De remedijs cōtra vanā glia
Sermo XII.

Non efficiamur in

anis glorie cupidi. ad Gal. v. In pre cedentibz sermonibz plura audiuit/ stis de vana gloria. q'nta sit ei' malicia. q'ntum timenda in bonis z malis opibz. quibz rebus cōpabilis ad detestandū eā. z sic de alijs p'per q' itez apls in v'bis thēmaris horra nos omis ne queram' gl'iam hoim in operibz nostris di/ cēs. Nō efficiamur inanis glorie cupidi. Ecce quāuis aplus fuit sanctissimus/ in terrum celum raptus. videndo arcana dei que nō licz homini loqui. tamen adhuc timore vane gl'ie noluit se extimere in auctoritate thēmar'. s; p' r'ius icludere dices. Nō efficiamur zc. q. d. Nō solū vobis s; mibi hoc dico. qz oibz timēda est vana glia/ ex caus' tact' in s'monibz p'cedētibz Jō expedit aliqd dicere de remedijs cōtra vanā glia. Pro gl'a Be' maria. Nō efficiamur i/ anis gl'ie cupidi. vbi supra.

Et circa hec v'ba thēmaris ē notādū q'nto affe cru dixerit ea apls ad vitandū vanā glia. cū se/ ipz n' excludit. nō ei dixit. Nō efficiamur s; nō efficiamur inanis gl'ie cupidi. Et p' t'ato mag' necessariū ē quere remedia cōtra pestem van ne glorie. Quāuis autem supra sermone. v. E f. per totū plura dixerim remedia contra sup/ bia. que z nunc essent expedientia ad vitandū vanam gloriā. tamen vt maiori conatu mo ueamur ad detestationem superbie et p'ime eius filie. videlicet vane glorie volo p'cedit' in sermone p'senti aliqua addere.

Est ergo principaliter notandum q' plura sunt remedia quantum ad p'fēs cōtra vanā gloriā: per que tentatus ad superbiā pote/ rit sibz p' succurrere ad vitandū eā. imo per qd libet eoz: vt infra

- Exempla rez naturaliu z ar tificialium
- Figure veteris testamēt
- Scripture no. re. christi do/ mini
- Consideratio defectuū p'por'
- Consideratio infernaliū tor mentorum
- Lōemplatio c'noz s'mioz
- Detestatio z abomiatio: va nā gl'iam q'rentium
- Defraudatio et s'beractio do debitorum
- Applicatio opey deo regi su pernoz

Prims remediū contra vanam gl'iam ē cō sideratio rez nāliū z artificialiū. De nālibz p'z Nā gallina pauonis abscondit oua sua: ne pa uo supuenies frangat ea. vt dr Brist. vij. d' aīa libz. Sic hō bōa opa sua q'si ab eo cubata dz ab

In bōis declinat da est va na gl'ia

R

scederene a diabolo p ostentatione corrupant
 inani glia. Un psper in li. de vicia replectua.
 Cu oia vicia supauerit ho remanet piculu ne
 mens boni pscia poti in se q in dno glieat.
 Aliud exepu naturale de gallina. q p ouu
 postum mltu clamar. z sic statim ouum amie
 rit. Sic qui per vanam gliam bona sua diffu
 Exepluz mat eterne vice premium perdit. eo q iam ab
 de galli humana laude remunerat existit. fm illud
 na Mar. vj. Amen dico vobis receperit merce/
 dem sua. Tertiū exemplū est artificiale siue
 per artem in regumetro candeleardēis. Nā
 qui vult lumen naturale secum deferre. z fm
 ipm in renebus se dirigere solet illud in manū
 bus v' alia re abscondere ne a vento extinguat.
 turca illud Job. xxxvj. Manibz suis abscon/
 dit lucem zc. Sic reuera boni z luminosi. de q
 bus dñs ait Mar. v. Vos estis lux mundi. q
 vento vane glie agitant opa sua abscondunt
 ne lumen sue pfectiois flaribz vanitatz extin/
 guat. Et hoc ē qd dicit Esa. xxxij. Erat vir sic q abs/
 condit se a vento z celat sca tepestare. a vento
 .f. vane glorie: ve exponit Hugo in postilla su
 p Esa. z ait Haymo. Qui in conuersatione sua
 nouelli sūt. bona opa sua ab alioz aspectibus
 abscondit. ne forte radicem cordis quā pfun/
 ditas terre nō fortiter ligauit vnt' elationis
 eradicet. Nec ibi. Et vult dicere: q sic nouella
 arbor nōdū hū radicea: ab impulsu venti abs/
 condit. z patet fuleit ne a vēro eradicet: sic bōa
 opa a neophitis s' abscondenda neconūpanz z
 euellant glia vana zc. Scdm remediū ptra
 vana glia ē restitio figuraz. vece. Nā Exod.
 ij. legit: q mat moysi videns puez elegare. abs/
 condit eū tribz mensibz. z si nō abscondisset cum
 alijs infantibz perisset z sumersus fuisset. Sic
 q hūc gras elegares z magnas. nisi eas p hūc
 Exeplū licate abscondat p dū. Un in vica patriū dicit
 q sic thesaur' manifest' ero minuit. ita v' q
 ber de pie publicata. Jre Exo. iij. alia figura ad
 idē ondit. Ubi dicit q man' moysi erat leprosa. z
 cū fuisset missa in sinū facta est sana. qz opus
 ad aspectū hoim p vanā gliam efficit qn lepro
 sū. sed cū p humilitate in sinū erabit. z a fauo/
 re hūane laudis abscondit. v' cū p sine redonat
 Un Sen. epla. vj. Magna pars sanieatis est
 horarozes infante reliq'sse. Tertia figura
 habet. iij. Reg. ij. legit cū q arbaltā mater
 ophose regis omē semē regū de domo dauid
 iterfecit. vidēs filiū suū mortuū: ve ipa regna
 ret. Josaba autem filia regis iozam Joas filiū
 regis ophose a facie eius abscondit. qui postea
 rex israel factus fuit. z qd fuit iustū in conspe/
 ctu dñi fecit. Quarta figura habet. ij. Ma/
 chab. j. Sacerdotes dei cultozes acceptū de al
 tari ignē absconderūt. z postea ne pores aquā
 crassam ibidē inuenērūt. cū q sacrificia aspersa
 igne magno accenso icēderūt. In signū q qn
 ignis z ples grē ab hūana laude p humilitate
 abscondit. q aq spūscū inde gnāt v' viciū so/

boles tāqz isrl' rex pseruat. Tertiū remediū
 habet testimonio scripturaz no. re. Nā chūis
 dñs mgr' vitaris sumus. docet elynam oīones
 z ieiunia ab aspectibz abstrahere z abscondere.
 ne pdant motu inanis glie. Un Mar. v. Accē
 dite ne iusticia vīam faciat' coram hoibz vt vi
 deami ab eis. alioqn mercedē nō habebit'. Et
 postea subiūgit spcalr de elyna di. Lū fac' elec/
 mosynā noli ruba canere an re: sic facit' hypo
 crite in viciis z synagog' vt bonozificēt ab ho
 minibz. Amē dico vobis receperūt mercedē su
 am. Et seqt. Sic elyna tua abscondita z p' tu'
 q videt i abscondito reddet tibi. c. vj. de d' oio/
 ne. Lū oratis nolite esse sic hypocrite q orant i
 synagog' z angul' plateaz vt videant ab hoibz
 Amē dico vob' receperūt mercedē suā. tu autē
 cū oraueris intra i cubiculū. z clauso ostio ora
 patre tuū. z pater tu' q videt i abscondito red/
 det tibi. Eodē ca. idē dicit de ieiunio. Et ibi Ma/
 rim' i omel' dicit. Nō deo sed hominibz ieiunac
 q in ostensioe sui ieiunij gliam reqritē hūanam
 Occultāda igit sūt bōa opa si hō ab inani glo/
 ria vult pseruare illa. Un sic q thesaur' habet. sūt occult'
 eūdē vel i via portādo occultat. vel i terrā abs/
 condēdo celant. ne p raptorozes z latrones eūdē
 amittat. fm qd saluator ondit Mar. xij. Ubi
 regnū celoz thesaur' i agro abscondito cōpat.
 Sup q dicit Breg. i omel'. Inuent' thesaur' abs/
 condit vt fues. qz studiū celest' desiderat a mas
 lignis spiritibz custodire nō sufficit. q h ab hu
 manis laudibz nō abscondit. In pnti ceeni vica
 qn i via sum' q ad patriā pgin'. Maligni at
 spūs qn latrūculi obfidēt: depdant q desiderat
 q thesaur' publice i via portat. Nō igit dicit in
 tra se bona sua claudere. si a rapina demonū
 cupit secur' eē. S; ben mlti nō sic se abscondit
 sed si q bona in eis sūt oibz exponit. nō se a cōp/
 spectibz hoim absēnt. nō qnū p hūilitate lati
 tare. s; p iactantia z vanitate aspectibz hoiz se
 pntare. z plerūqz d' eo qd i eis nō ē iactare: ve
 vult prosper. li. ij. d' vica ptemplaria: dices.
 Morbo excellētie ianis illari. se d' opibz qz sū
 bi pscij n sūt rursus iactat. z ab oibz se pdicari
 affectat. saluatiōibz occurrētū gaudēt. adula
 tozibz suis fauēt. crederē d' se sublimia volumi.
 Nec ibi. S; d. qd: bōa opa occultare videt
 esse i sniam saluator' Mar. v. Sic luceat lux
 via corā hoibz vt videat opa via bona zc. Ad
 h' rūdet Breg. i omel'. p qd agim' nihil lau
 dis erit' qram' qz sic fit op' i publico qren'
 intērio maneat i occulto. vt z d' bono ope pxi
 mis pbeam' exim'. z tū p itentōz q solt' dō pla
 cere qrim' sp oprem' secretū. S; nunqd bonū
 op' ē i publico pfermitēdū pp' vane glie picu
 lū. dicēdū q n. Un abbas pastor i vitaspa. ait.
 Nō est inq' pfermitēdū bonū op' pp' vanam
 gliam q coinqnat illd. Et dat exepu de duobz
 agricol'. qz vn' sic semiauerat pauca gna z for
 dida collegit. Ali' nihil semiauerat z nihil col
 legerat. facta fame qd euader: certe pm'. sic est

Exepluz
de galli
na

Scdm

Exeplū

D

Boa opa

Exeplū

E

Exeplū

de nihil opante ppter vitatōes vane glie. z de opante: vana glia comitate. **Q**uartū reme- diū z vana glia ē consideratio d'fecitū p'p'oz. Sic em' eq'ates p' mōres. q'n nūm' vene' stat. de eq's descendūt ne vene' eis noceat. sic cū q's laudib' hūanis tanq' eq's i altum ferf. Et q' em' noie dignitas z honor t'pal' accipit. ait Sic. xxx. j. mo. Salomōe attestatūe q' ait. Uidi fuos in eq's. z p'ncipes ambulātes q'si fuos sup terras. Eccl's. x. Serui i eq's s' cū p'cedōes p'nc' vice di- gnitateb' offerunt. p'ncipes autē ābulātes q'i s' u. sūc boni d'ruib' pleni. z ab alijs despecti et tribulati. nā q' fac' p'ccū fu' ē p'ccū. q'ntūcūq' h' porēs sit. Si q's laudib' hūanis q'si i eq' sedel' tenat' i hōis opib' mox ad d'sideratōes p'p'e i'fir mitat' d'cedat z i'caut' q's sit: z iueniet port' vñ d'cedet q' vñ laudet. Uñ Boe. iij. d. p'lo. p. vj. Qui falso p'dicant. suis ipi necesse ē laudib' bus vt erubescāt. Nō em' seipm carnēs z q' ad p'ncipiū se inuēs. cinerē z puluerē se inuenta. in p'ccō p'ceptū z natū sp'icāt. miserijs vite h' certe expositū se inuēt. z abū d' m'itū in futuro p'p'lat'. p'culdubio non vñ gl'iet. recipit sed vñ erubescat. dicēte Sapiente Eccl's. x. Quid supbil fra z cinis. vt d' B'rn. i. medita. Et sup Lan. Tibi vñ glia puride puluis. Uñ legit' i vital' pa. Joānis el'narū. q' mos era r' anciqu' apud grecos. q' statim cū ipator elect' z coronat' fu- it. venerūt ad eū edificatores monumētōz: di cētes. De q'li marmore vellec habere sepulcrū. ne sez p' ipatorū m'ifestatē. cogitādo se eē moz- talē laberēt i vanā gliaz. sic romani eēt cū alicui r'itūphū dabant. m'ltū eū honorabāt. q'rtuoz niuēis eq's i curru eū ducebāt. purpura idue/ bāt: palma aurea coronabāt. z sceptr' eū aq'la i manu dabāt p'p' excellētā glie. Et i tāta glia a carnificē circa se positō p'rigebāt z viciupabāt/ ne ad tātū vestigiū euec' obliti'fceret medio critas sue z sup cēfos elenaret v'cō vane glie. v'z p' Jhd. xvij. Eccl. ij. c. Silr d' q' i p'fcratiōe pape stupa corā eo accendit z cōburit. z sibi d' sic trāsīe glia mundi. ne sez ex dignitate papali obliti'fcat' sui. Et d'siderādo igif hō seipz ē reme diū z vana gl'am. Uñ bñ d' j. Nach. ij. Gloz- ria hoim sterc' z vermis hodie extollit' z eras n' erit zc. **Q**uintū remediū ē d'sideratio iferna liū tormētōz. h' signat' p'vip'atā q' pauli manus ad hēte z quā in ignē excussit. z sic sibi nō nocu it. Act. xxvij. h' autē spūal' sit. q'n ex d'siderati- one pene q' vana gloria punit' ab homie fatoz humane laudis abijct' z excunt. Ad hanc d'f- d'rationē monet quēlibet B'rn. in meditatio nio: dicens. Dic inq' vbi sūc amatores mūdi: qui ante pauca tempora nobiscū fuerūt: n'bil ex eis remansit nisi cineres z vermes. attende quid sūc z quid fuerūt: homies fuerūt vt cū. comedēt z bibeunt z riserunt. duxerunt in bonis dies suos z in puncto ad iferna d'f- c'ferunt. hic caro vermis: z illic ania ignib' de

putat' donec cursus infelici collegio societati pperuis inuoluant incendijs. q' fuerunt socii i vicijs: socij erunt in penis: quid p'fuit manis gloria: breuis leticia. d'sidera post tantā volu/ ptatē tam grauē miseriam. d'sidera q' de illa ex- ultatiōe incidēt in magna tormēta z ruinā. Nec tibi. Hoc d'siderans vanam gloriā deuira bis. Ideo de vane gloriātib' dicit' D'fec. vij. Gloriā eoz in ignominā cōmūtābo. Et q' p'z q' valde vitis est frequēs d'sideratio sūc me- ditatio infernaliū tormētōz: nō solum p'ra va- nām gloriā. sed p'ra oīa p'cā. Uñ narrat bea- tus Arbanas' de scō Antonio. q' cū diabol' eum tentaret de aliq' peccato ipse incidij erer/ ni penas peccato debitas rememorās eidē op' ponebat. Et sic diabol' tandē in specie paruuli ethiopsis nigerrimi apparēs ei. z ad pedes ei' p' uoluit' se victū ab eo p'fessus est. ideo scriptū ē Eccl's. xj. z si multis annis vixerit homo. z in his omnib' letus fuerit. m'eminisse debet tene brosi t'pis z diez m'ltōz: qui cū venerint vani- tatis arguent' p'c'ca. vbi dicit' Nico. de Ly. Esti mult' annis vixerit homo in p'speritate tamē m'eminisse debz tenebrofi temporis. i. mortis. qd' temp' frequēter in scriptura vocat' nox. et dierum multōz: id est t'pis post mortē qd' non habebit finem. q' dies cum venerint vanitas arguent' p'c'ca. i. hui' vite delectabilia: q' p'cā fierit vt vmbra. p'p' qd' merito dicunt' vana zc. **Q**uāte mōz dicit' nox p'z ex illo Joā. ij. **M**e oportet operari opera eius qui misit me donec dies est. veniet nox quando nemo opari poreft. **S**extū remediū est p'emplatio e'f- haliū p'moz. Nam vt dicit' B'zgo. q' tunc vile scunt temporalia quādo d'siderant' eterna. Et maxime vilesit vana gloria dum inspiciat ves- ra. Omnis em' mūdi glia est q'li absinētiū rez spectu celestis glorie: q' est dulcior super mel z fauum: vt vult B'rn. in li. medita. Et i florib' li. v. c. xlvij. Que g'nos tāgit v'fanta v'ictōzū sicite absinētiū: hui' mūdi seq' naufragiū: v'f- ce labent' pari infortunū: ipij z p'p'āndis ferz rednūz. z nō mag' volare ad scōz. velocitatē ad angeloz societate: ad solennitatē supne les- ticitē: z ad iocunditatē p'emplatiue vite. vt pos- simus intrare in potencias domini: et videre supabundantes diuitias illas bonitatis eius. ibi vacabimus z videbimus q' dulcis est d'ns: z q'magna multitudo dulcedinis eius. videb- imus glorie decorem: sanctorum splēdorem: z regie potestatis honorem. Ibi enim est pleni- tudo iocunditatis dicēte Ps. Exultabunt san- cti in gloria: letabuntur i cubilibus suis. Ibi est gratitudo societatis. quia gloria hec est o' m'nb' sanctis eius. Ibi facietas summa. q'a ait David. Sociabor cum appartuerit gloria tua. Ibi nullū fastidiū sed summū desiderium. Et quid breuiter dicā: ibi est dulcedo ois suaz vitatis. Esa. lrvj. Delictijs affluētis z oimoda

D
B
E
Exemplū
Exemplū
Exemplū

D

De remediis vaneglorie

glia ei⁹. Tāta igit glia recte p̄siderata desipe
fac oia q̄ sūt d̄ glia vana. Filij igit hoim: vt qd
diligētis vanitate z q̄rit̄ mendacis: festinare
illuc vbi semper viuatis z nunq̄ moriamini.
vbi est glia vera cum leticia sempiterna. De
q̄ d̄ Esa. l. j. Leticia sempiterna sup capita corū.

Exēplū

De glia brōz valde exēplū qd̄ h̄ i Atraspa.
de eremita bestiare d̄ illo psal. Mille anni aū
oculos tuos cāq̄ dies besterna q̄ p̄terijt. Qui
dū rogasset dñm vt h̄ dubiū ab eo auferret: et
sibi onderet quō h̄ eē posset. Accidit vt deam/
bulas i eremo audiret auicula cantare. quā ca
pere volēs secur⁹ ē vsq̄ ad horū abbatie. z au
scultas stetit sub arbore. eccl. xv. annis. q̄b̄ cō/
pler⁹ audiuit cāpanā abbatie suē: z volēs itras
re vidit torā abbatia mutata. z a nullo fratz no
scebat. q̄ cū illis dixisset parūā morā fecisse sub
arbore: z miraret d̄ obitu fratz z tāta mutati/
one: inuentū ē allas ebzonis q̄ a tpe exis sui
tot anni fluxerūt: cū tñ ipe vir ad horā se credi
dit absente fuisse. Et sic pbavit h̄sculū Mille
anni zc.

J

Septimū remediū ē deestatio et
abominatio eoz q̄ vanā gliam q̄rūt. Magna
em̄ vilitas vanē glie apparet z deestatio i h̄ q̄
venalis est ab adulatorib. Un̄ Mar. xxv. Ire
ad veditores z emite vob. Veditores olei sūt adu/
latores. Qui em̄ vanis laudibz alijs nitorem
glie offerūt: q̄s oleū vedit. ait Be. sup. euāg.
De h̄ i p̄cedēti ser. B. Apparet etiā deestatio n̄
solū ex abominatiōe venditū: vey etiā ex des/
structiōe p̄sonaz apud q̄s morat̄ vana glia z
eā ementiū. qz r̄les int⁹ sūt vanti: oī h̄eure vacui
q̄ laudē ab extra q̄rūt. Un̄ Bern. sup. Qui ha
bitat. x. v. p̄rie glie cupidi nlla rōne q̄escere
p̄nt. qz cū in seipis vñ glari p̄nt nihil penitus
inueniūt ad exeriorē laudē recurrūt. Qui em̄
ve d̄ Be. vbi s̄. gliaz intra p̄sciam n̄ h̄nt: h̄ac
ab ore primoz q̄rūt. Ire apparet vilitas cenoz
doctoz. i. vaneglantū: in eo q̄ tal⁹ ē fu⁹ m̄/
moz z bistrionū: z eoz p̄ate: qz r̄les facta va
noz magnificat̄ sic eis placent z vilitant. z sic
de⁹ eoz esse cōprobāt. Un̄. j. ad Lox. iij. Qui
me iudicat de⁹ ē. Nimi ei z bistriones cū va
nis hoibz ludūt: sic cōporiste cū lapill⁹ faciunt.
Un̄ Salomō Prouer. xxvj. Qui mittit lapidē
in aceruū mercurij: sic q̄ tribuit inspicēi honoz
rē. Sic em̄ i comporo vñ lapill⁹ aliqñ signat
centū libras: aliqñ obolū fm̄ incertione cōporā
tū. Ita vanti aliqñ sūt magni: aliqñ parui: sicue
placet linguis adulatū. Un̄ Be. i. h̄mōe d̄ s̄/
ero Joāne bap. Qui p̄scias suas i alienis labijs
ponūt: mō magni: mō parui: mō nlli s̄: fm̄ q̄
adulatiū linguis v̄l vitupare placuerit v̄l lau
dare.

R

Decimū remediū ē d̄ fraudatio z sub
tractio deo debitor. Qui em̄ gliam p̄xiā d̄ su/
is opibz q̄rit: gliam deo debita subtrahit q̄ illō
faciendū d̄ d̄. Un̄ Be. sup. Lan. Quicqd̄ fano
ris capras qd̄ ad deū nō reculer⁹ / ipi furar⁹. Et
qd̄ deo gliam suā subtrahit: criminis lese maiesta
tiorē erit. Un̄ Lassiā. d̄ istru. monach. li. ij.

B̄ p̄siderare z vanā gliam p̄sultū: di. Tali inq̄
remedio vanā gliam euadere possum⁹ sic eoz
girātes: qz de⁹ dissipat ossa eoz q̄ hoibz placēt:
nil iamis glie capiēde grā faciam⁹ / p̄siderātes
nos reos magni criminis: si op⁹ qd̄ det obentu
agere debeam⁹: hoibz grā exerceam⁹. hoies dō
aut gliaz mūdi glie dei p̄ponētes. Infidel⁹ igit
valde ē q̄ n̄ p̄ter⁹ de p̄e sua quā dñs sibi dedit
etiā p̄tē dñi auferre satagit. S; ecōtra vt dicit
Be. sup. Lan. Fidel⁹ famul⁹ es si d̄ mlta glia
dñi tui z si n̄ exētre de re tñ transire p̄ re nihil
manibz tuis adbrere p̄rigat. Et ecōtra infidel⁹
ē famul⁹ q̄ gliaz dñi sui sibi vsurpat. Item de
fraudatio dō debitor. etiā i h̄ apparet: q̄ deum
cui sumū honozē hō exhibere d̄z spernit: z aliū
loco sui deū p̄stituit: sive p̄ dō p̄stituit. z sic ido
latria cōmittit. Amator igit vane glie p̄cepto
deō p̄ creaturā deificat: se p̄ncipiū illi⁹ fac qd̄
de⁹ dar: dū d̄ suis opibz gliaz: z q̄s a se habuer
rit eleuat. p̄mū etiā suū finē fac: dū vt videat
tur ab hoibz cūcta q̄ agit fac. z sic ē idolatria:
cū p̄stituit trā alpba z o p̄ncipiū z finē. fm̄ illō
Joā. v. Quō potest⁹ vos credere i deū q̄ gliam
ab inuicē cupit⁹: z gliaz q̄ a solo deo ē nō q̄rit⁹.

Nonū z vltimū remediū ē applicatio ope
rū deo regi supnoz. vt cum alicui offerat̄ laus z
glia q̄ ipe eq̄ sibi n̄ attribuat: s; regi secloz ap
plicet z tribuat. exēplo David dicit⁹. Nō nob
dñe nō nob: s; noi tuo da gliam. Un̄ Be. sup.
Lan. Secur⁹ glorioz si recte p̄scia de glia adu/
toris nihil mibi vsurpo. Hec glia nō ē d̄ dñm:
sed in dño. q̄ nō pbibet s; suadet: dicere aplo.
Qui gliaz i dño glie. ij. ad Lox. x. Et inde ē q̄
hō opus illō qd̄ h̄z vanā gliaz annexā: p̄tē deū
d̄z dimittet: z illō cē amissū cogitare. z de co
pori⁹ inroz sus dolere q̄ gliaz. qd̄ figuratū ē
Be. xxxij. in Josēph. q̄ palliū dimisit cui dñs
sua adhefit. Et oibz p̄missis habem⁹ q̄ hō sū/
mo studio fugere d̄z vanā gliam. Nā p̄tē solaz
vanā gliam p̄tingit boiem moralit̄ peccare et
eternal⁹ dānari. Exēplū illi⁹ habem⁹ de qd̄ d̄ i Exēplū
uite z potēte q̄ mltas fec̄ elynas. de q̄ refert Le
sari⁹ dicit⁹. Quidā dicit⁹ d̄ fūc⁹ / vxoz sue
apparuit. Et ab ea d̄ statū suo req̄sit⁹: r̄ndit q̄
damnat⁹ esse. Cui vxoz. Quid ē qd̄ dicit⁹. Nō
p̄fuerit tibi elyne magne z hospitalitates q̄s
fecisti: R̄ndit ille. Nihil mibi p̄fuerit ad vitā
eternā: qz nō ex ebaritate fidei s; ex vana glia
eas feci. Lum̄ hō d̄ alijs interrogasset: respōdit:
Nō possum ampli⁹ hic morari. Ecce ducoz: dia
bol⁹ foris stat z expectat me. si oia folia arboz
verterentur in linguas tormenta mea explicat⁹
re non possent. Post hec euocatus z impuls
sus etiam in eius abscessū eorum castrum con
curritur. Hec ergo remedia attendamus et
omni studio vanam gloriā declinemus: ne
hic mercede operum recepta: futuram mercey
dem omnium bonozum referam⁹ perdamus
Qd̄ nobis concedere dignetur Iesus christus
qui est gloriosus in secula secloz Amen

B
Sepres
fili e va/
neglie.

B
Jaccan/
tra qd est